LIBRIS | We know books

Oana Cătălina Ninu - stările intense
Seria Poezie | Colecția Prezent | Ediții Sonore
Ediția a II-a

©2022 Casa de pariuri literare
www.cdpl.ro | editura@cdpl.ro

editor: un cristian
producție: Tudor Bogdan Alexandru
concepție copertă: Francisc Baja

© Arabella Krebs pentru ilustrații

Typefaces Warnock Pro, Designer Robert Slimbach, Adobe Systems Incorporated
Tipărit la Metropolis, Oradea

0 9 8 7 6 5 4 3 2 1

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
NINU, OANA CĂTĂLINA
Stările intense / Oana Cătălina Ninu; cu il. de Arabella Krebs. - București: Casa de pariuri literare, 2022
ISBN 978-606-990-412-1

I. Krebs, Arabella (il.)

821.135.1

oana cătălina ninu

stările intense

ilustrații de Arabella Krebs

casa de pariuri literare

LIBRIS | We know books

cuprins

stările intense / 7
stările intense / 9
şi totul o să fie bine / 10
dar viaţa noastră deja s-a terminat / 11
în camera cu perdele roşii / 13
te privesc cu ochiul meu mişcător / 14
cum în acelaşi timp / 15
cineva cu pumnii strânşi / 17
dormi chircit sub zeci de cearşafuri / 18
te iubesc / 19
te recunosc, eşti la fel / 21

bordeaux / 23
work & travel / 25
străzile din bordeaux / 26
ea spune că nu vrea să moară la hendaye / 27
visezi că în 3 luni / 29
după febră rămâne o siluetă / 30

bucureşti / 31
o bătrânică noaptea / 33
stai într-o cameră plină de cuie / 35
greaţa / 36
mâinile / 39
decembrie în metrou / 40
nimic nu se mai poate schimba / 41

fabrica de lifturi / 43
noaptea / 45
nu este nimic dincolo / 47
am putea scrie despre frumuseţe / 48
de ceva vreme / 49
bunicul / 51
nu aştepţi decât să treacă / 53

LIBRIS | We know books

ne atingem involuntar / 55
la cinci dimineața / 56
nimeni nu mai zicea nimic / 57
am trecut podul / 59
frica / 60

LIBRIS | We know books

stările intense

„tuturor ne este dor de câte cineva”
tuturor ne trebuie câte un braț puternic
un ciot de lemn care să ne iubească
și câte o lamă foarte bine ascuțită și cât mai multe lanterne
cu care să scobim ochii măcelarului
când ridică toporul deasupra venelor sale îngălbenite

și toate gesturile noastre semnificative
cu violența lor inutilă de a umple golurile
și degetele încovrigate retrăgându-se în tremur de pe balustradă
și picioarele nebune târându-se în neștire sub mașini
și eu și tu dezlipindu-ne mâinile false și reci

mi-a luat ceva timp să-mi dau seama că dacă am vrut ceva vreodată
a fost pur și simplu să trăiesc
să nu am genunchii zdreliți și mai ales mai ales
să nu-mi pese

mai avem timp nu trebuie să disperăm
mai avem timp să ne dezosăm sufletele
să lovim cu bocancii în noi ca în sacii cu cartofi să ne croim infinite
marsupii de carton să ne retragem încet pe lângă pereți
să ne găsim locul
să ne adâncim coatele în schelăria putredă din piept

sentimentul că ne-am trăit viața ne apasă ca o pernă imensă peste față

LIBRIS | We know books

și totul o să fie bine și totul o să fie bine
și nu o să-mi ratez viața
și o să opresc sângele ăsta târându-se spre mine pe sub ușă
rochia mea albă șifonată de pumni grăbiți
apa cu rugină compartimentându-mi creierul
dușul rece furtunul care îmi încordează coapsele

și totul o să fie bine și totul o să fie bine
și cineva mă va ține în brațe tot timpul tot timpul
saliva întărindu-se pe pereți ca o crustă vie de lumină
saliva ca un prag între mine și „stările intense"
privirile noastre sunt translucide
un schelet de elefant într-o arenă de circ pustie

sfâșie-mă sfâșie-mă învinețește-mi ochii
și totul o să fie bine și totul o să fie bine
și [nu] o să mă mai trezesc
am prins ultimul metrou mi s-a dat un fir
o funie rezistentă mațe grunjoase făcute ghem
o să trag de el până ce mi se va încolăci în jurul gâtului

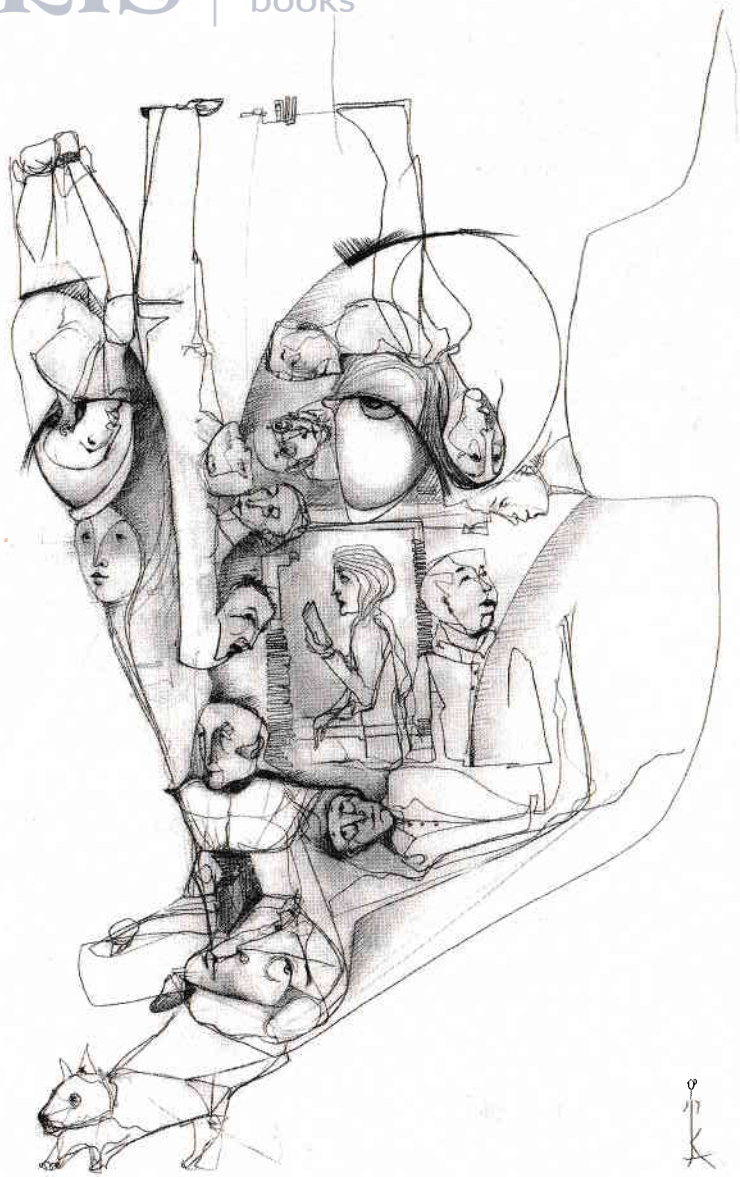
dar viața noastră deja s-a terminat
cruzimea nu ne mai poate spune nimic ușurința cu care ne desfacem
creierele sau ne depărtăm picioarele
șoricelul cenușiu din pumni seara înainte de culcare

toate se întorc împotriva noastră acum

toate schelălăiturile noastre trecute nu ne-au învățat nimic
scuipăm bețivii din gară lovim cu pietre copiii schilozi din metrou

pentru că suferința ne face mai frumoși
pentru că avem sufletele țăndări
pentru că nu avem oricum de ales

LIBRIS | We know books

în camera cu perdele roşii
aşez farfurii cu lapte pe praguri
asta aş face acum
asta aş face oricând
cu ochii închişi cu pulpele depărtate
ca într-un film erotic mut

dincolo e viaţa
o carapace de broască ţestoasă
din care carnea bătătorită a fost smulsă cu cleştele

dincolo e oraşul fără maşini şi sexul cu analize şi contraceptive
dincolo nu ne ţinem de mână
pentru că reclamele şi fotografiile o fac în locul nostru

îţi este frică şi mă muşti de umăr
îţi este frică şi pieptul tău se deschide

dincolo sunt farfurii cu lapte pe praguri
dincolo nu ne ţinem de mână

somnul ca o foarfecă în dreptul ochilor

LIBRIS | We know books

te privesc cu ochiul meu mişcător dintre pulpe
mă priveşti cu ochiul tău mişcător dintre pulpe

te strâng cu părul meu tentacular
mă strângi cu fesele tale încordate

atât de mult ne iubim

cum în acelaşi timp ne dăm părul pe spate
cum plămânul respiră ca o gogoaşă de fluture
cum ne privim fără să ne spunem nimic

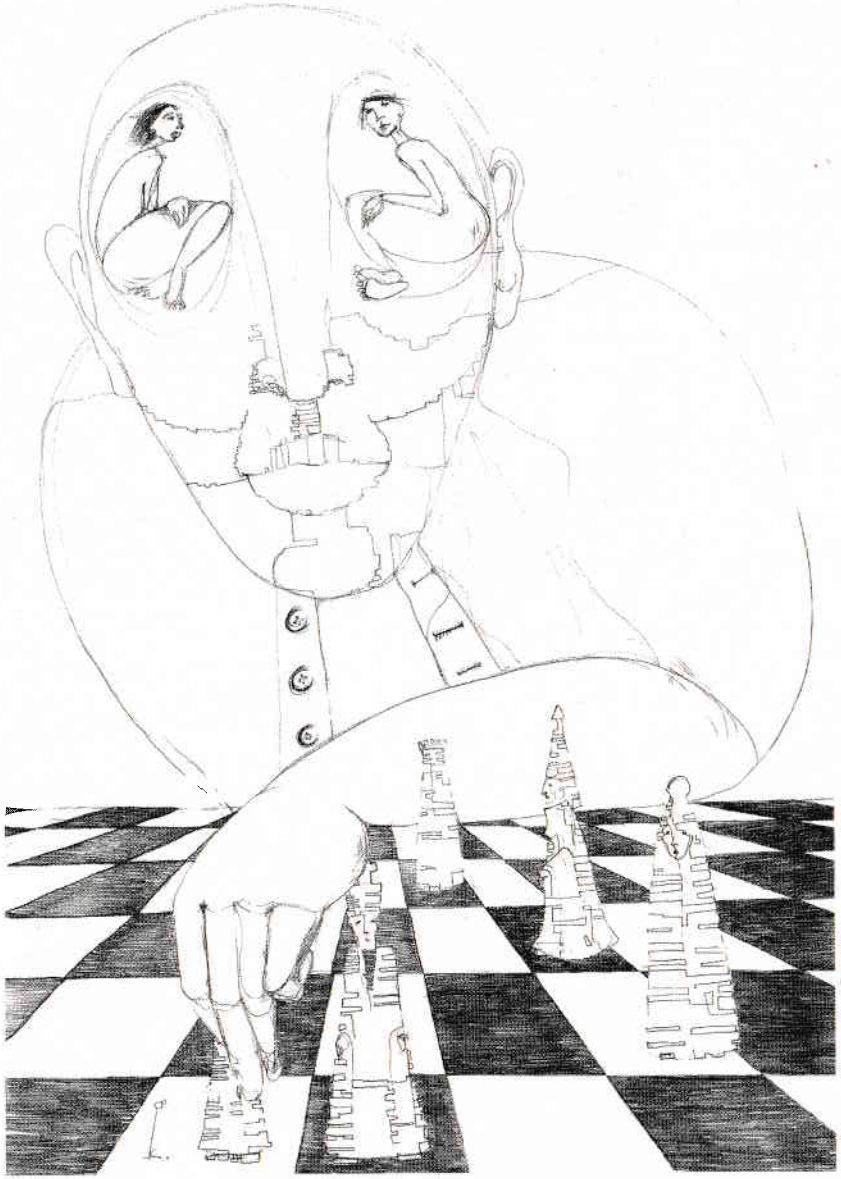
gesturile noastre se pliază peste carnea noastră
gesturile noastre se formează în tuburi şi canale de scurgere
pielea noastră se lipeşte de organe

pete mici de sânge pe tocul proaspăt vopsit al ferestrei
pete mici de sânge pe unghii şi sticlă
pulsul nostru explodează în ritmul benzinăriilor din deşert

ne privim fără să ne spunem nimic
ca o pană de curent într-o noapte de insomnie
aşteptarea se strânge în glucoza picurând în punga de perfuzie

corpurile noastre mate fără protuberanţe se întind

LIBRIS | We know books

cineva cu pumnii strânşi cu maletă neagră pe gât
cineva trebuie să ne spună ce şi cum
ce să facem când voma ni se înghesuie pe esofag
ce să spunem când suntem întrebaţi ce vrem de la viaţă

un pat de pluş cât calea victoriei o cafea rece uitată pe masă
un mail nou în inbox
mai multe unghii mai multe pleoape închise ermetic

ne strângem în braţe unii pe alţii
atât de mult ne iubim

ne simţim doar genunchii şi burţile
atât de mult ne iubim

genunchii şi burţile singure de oameni cu ţeste netede
rotulele noastre se lipesc brusc
uşile ascensorului ţi-au prins mâna
ţi-au smuls-o